

LISIEUX-ko TERÈSE

Aita Santi Onaindiak beste liburu eder bat be kaleratu dausku. Santa Teresitaren autobiografia dogu berau. (*Lixieux-ko Terese, Arima baten Istoría*. Itzultzaile: Aita Onaindia. Larrea 1991 318 orr.) Liburu onen itzulpena egiteko, Teresitaren esku-idatziak frantzesez erabili ditu A. Onaindiak. (*Sainte Thérèse d l'Enfant Jésus. Manuscrits autobiographiques*, Lisieux 1957. XXIII - 352 orr.) Baita erderazko itzulpen au be, (*Historia de un alma, Espiritualidad*, Madrid 1976).

Ainbat eta ainbat izkuntzetara itzulitako liburu zoragarri au, ia eun urte egon da euskeratu barik. Ta eskerrak Aita Onaindia langille nekaezinari, emendik aurrera, Teresitaren paregabeko mezua euskeraz dastatu geinke. Euskera ederrean gozatu geinkez monja gazte onen experientzi sakon eta zirraragarriak. Ona emen iru ejenplu unkigarri.

Teresitaren Jaungoikua errukiz beterik agertzen jaku.

OI, ene Ama maite!, ainbat grazi artu ondoren salmulariagaz abestu neike: «Jauna ONA da, betikoa aren Errukia (Sal. 117,1). Uste dot izaki guztiak nik aiñako graziakartu ba lebez, Jainkoa ezlitzateke bildurkor inorentzat be izango, zoratzeraiño maitatua baiño eta maitatzearren, eta bildur bage, arima batek be egundo ez leuke irainduko... Uleritzen dot, alan be, arima guztiak

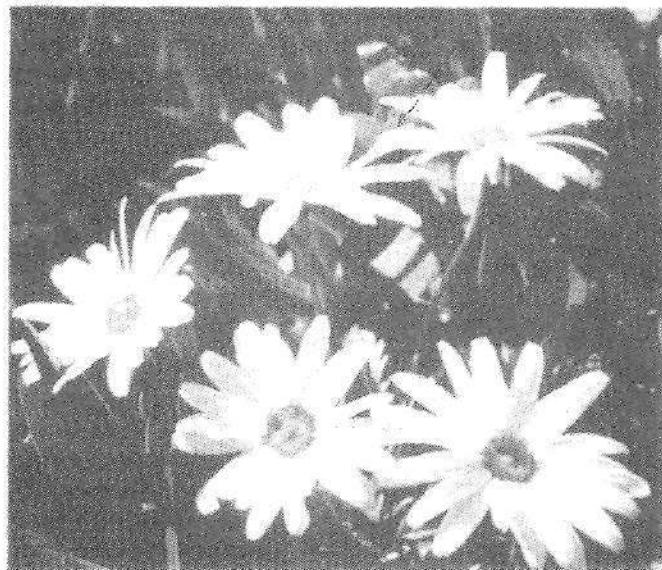
ezin leikezala bardiñak izan; naitaezkoa da famili ezbardiñak egotea, bakotxak omendu dagian batez Jaiakoaren gaitasun bat. Niri bere erruki azken bakoa emon daust eta, bere bitartez, ikusi eta gurtzen ditut beste Jaiako osotasun batzuk... Olan danak iruditzen jataz maitasunez dizidizka, baita Zuzentasuna bera be {eta bear bada beste edozein baiño geiago} iruditzen jat maitasunez jantzia... Bai pozgarria Jaiako zuzena dala pentsatzea, au da, kontuan daukazala gure argaltasunak, osoro ezagutzen dabelo gure izatearen argala! Zeren bildur izango, beraz? Ol, Neurri barik zuzena dan Jaiako, seme ondatzailleari ontasun aundiz falta guztiak parkatzen dauzozana, nigaz be «beti Beragaz nagon onegaz be» ezta izango zuzena?... {lk. 25, 31}.(212. orrian)

Bere bokaziñoa, Eleizaren biotzcan, maitasuna besterik ez da izango.

Aurkitu neban azkenik be atsedena... Eleizaren gorputz mistikua gogora ekarri, Paul Apostoluak esandako soin-atal baten be ez neban neure burua aurkitu, edo, obeto esanda, guztietan ezagutu izan nintzan... Goi-maitasunak emon eustan neure deiaren giltza. Uleru neban, eleizeak gorputz bat eukala, atal askok osotua; bear-bearrekoenak, guztietak beiñenak ezin uts-egin; uleru neban Eleizeak biotz bat eukala, eta biotz au MAITASUNEZ IZETUTA egoala. Uleru neban Eleizearen atalai maitasunak eragiten eutsela eta maitasuna itzaliko balitz, apostoluak ez leukiela Ebanjeliorik otsegingo, martiriak ez leukiela odolik jarion nai izango... Uleru neban, MAITASUNAK DAUKAZALA BEREGAN DEI GUZTIAK; MAITASUNA DALA GUZTIA; ALDITA TOKI GUZTIAK BEREGAN ARTZEN DAUAZALA... BERBA BATEAN BETIKOA DALA...

Orduan, egi-egiazko poztasun itzalean, esan neban: Ol, Jesus, ene Maitasun!... Aurkitu dot azkenez neure deia. NIRO BOKAZINOA MAITASUNA DALI... Bai, aurkitu dot neure leku Eleizan, eta leku au, Ol, ene Jaiko!,

LISIEUX-KO
TERESE

Zeuk emon daustazu... Eleizan, neure Amaren biotzean
Maitasuna izango naz ni... dana izango naz olan... olan
beteko da nire amesal... (226.)

Lisieux-ko Tereseren santutasuna, Jaungoikua berbera dogu

Eskerrak Zuri, ene Jainkol, egin daustazuzan mesede
guztien alde, batez be sufrimentuaren arragoan erabili
nozulako. Poz-atsegiañez ikusiko zaitut azken egunean,
gurutzearen makilla eroatean. Etagurutz bikain onen erdikide
egin nozun ezkerro, zeruan zeure antzeko izango nazala
uste dot eta dizdizka ikusi neure gorputzaintzatu gaiñ zeure
Pasiño zauri sagaratuak...

Lur-gaiñeko erbeste ostean, Aberrian zeugaz atsegintsu
biziko nazala uste dot, baiña ez neunke zerurako meriturik
pillatu gura, lan egin nai dot bakar-bakarrik zeure
maitasunaren, Zuri poza emon nairik soil-soil, zure Biotz
Onari poza emoteko eta betiren beti maite izan zagiezan
arimak zeruratzeko.

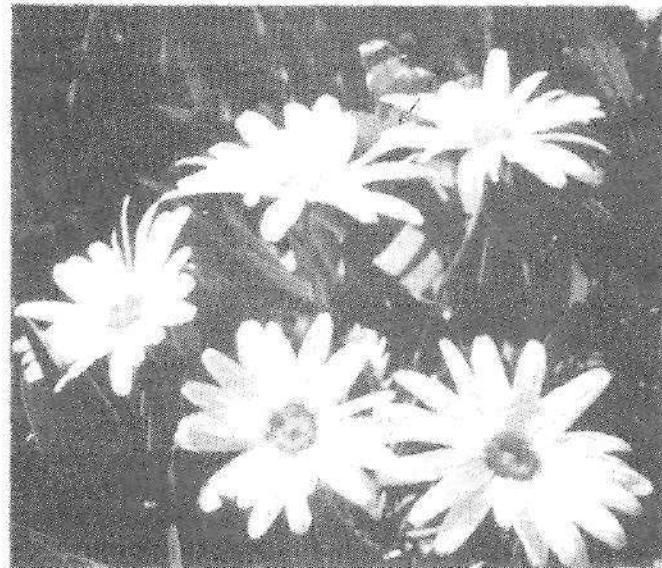
Bizitza onen arratsaldean, Zeure aurrean aurkeztuko
naz esku utsik ez dautzut eskatzen ba, Jauna, nire lanak
kontuan izatekorik. Gure justizi guziak orbanak daukiez
zure begien aurrean. Zeure Justitziz jantzi gura dot, ba, eta
Zeure maitasunetik artu Zeu-zeu zarean betiko jaubetza. Ez
dot nai, bestetik tronurik ez koroirik, Zeu izan ezik, o ene
Maite!» (308.)

Itzulpenaren utsak

«Traduttore, traditore» italiar esaerak diñoanez, A. Santiren
itzulpenak be baditu bere utsak eta bere akartsak. Bistakoenak
oneexek dira.

1. Ez berba bakarrak, baita esaldi osoak be itzuli barik geratu
dira. Adibidez: «et ils vinrent à Lui» (Manuscrits, p.4); «mes cris... Je
ne pouvais comprendre qu'elle ne partageait pas ma peine» (ms.,
19); «ayant la même taille et la même démarche, seulement il était
beaucoup plus courbé» (Ms., 48); «je puis dire ces paroles du

LISIEUX-KO
TERESE

neukazan» (A.O. 27.) *Gitxiago* falta da «erdi» eta «neukazan» bitartean. «Esku gurgarri onek iñoz be itxiko» (A.O., 161.) *Ez dau* falta da «be» eta «itxiko» bitartean. «Illiunpe trinkoz beteriko eskualde baten jaio nazala egiten dot» (A.O. 246.) *Amets* falta da frasea amaitzeko. Ta olaintxe beste ainbat berba. Sobra dagozan herbak be ez dira falta. Adibidez: «maitekiro» (A.O., 16.); «eder zoragarriak» (A.O., 17.) eta abar.

Esannaia kutsatuta

2. Itzulpenean, ainbat fraseen esannaia ez da ain egokia. Adibidez: «Longtemps je me suis demandé pourquoi le bon Dieu avait des préférences, pourquoi toutes les âmes ne recevaient pas un égal degré de grâces» (Ms., p.5) Eta Aita Onaindiaren (A.O.) itzulpenak beste au diño: «Neure buruari itaunka egon naz luzaro zergaitik eukazan Jainkoak bere preferentziak, zergaitik ez ebezan arimak artzen neurri bardiñean euren graziak» (A.O., 16. orrian)

«Euren» ori txarto dago. Ez dira santuen graziak, Jaungoikuarenak baiño.

- «Ainsi en est-il dans le monde des âmes qui est le jardin de Jésus» (Ms., 5) «Bardin jasoten da arimen munduan be, au da Jesusen baratzean be» (A.O., 17.)

Obeto: Bardin jasoten da Jesusen baratza dan arimen munduan be.

- «En effet le propre de l'amour étant de s'abaisser» (Ms., 6) «Izan be, maitasunari be egotea dagokion ezkero» (A.O., 17.).

Maitasunari jaistea dagokio, ez «be egotea», «s'abaisser» diño Teresitak.

- «Hier j'ai voulu lui donner une rose sachant que cela la rend heureuse» (Ms., 13) «Atzo larrosa bat emon nai izan eutson onek zoriontsu egingo ebana ekialako» (A.O., 23.)

Frase onen sujetua ez da Maria, Teresitaren aizta nagusia, bere ama baiño. «eutson» eta «ekialako» barik, «neutson» eta «nekialako» esan bear da.

«Leur vie se passait dans une contemplation continue» (Ms., 56) «Begitu ta ikusi orrelaxe emoten eban bere denporea» (A.O., 63.)

Obeto Legoke: Etenbako kontenplazioan emoten eben euren denporea.

«L'après-midi de chaque Jeudi c'était congé, mais ce n'était pas comme les congés de Pauline, je n'étais pas dans le hôtel avec Papa» (Ms., 55) «Eguen arrastian oporak eukazan, baiña etziran Paulina'ren oporak lakoak; oneik ez ebazan emoten ikus-lekuan aitagaz» (A.O., 62.) «eukazan» eta «ebazan» ordez «neukazan» eta «nebazan» obeto dagoz.

«Ah! mes chères petites Soeurs, que je vous ai fait souffrir» (Ms., 69.) «Al nire aiztatxo maiteari zenbat sufridu eragin dautsedan» (A.O., 76.)

Obeto: A! nire aiztatxo maiteok, zenbat sufridu eragin dautsuedan.

«Le fils d'un habile docteur» (Ms., 92) «maisu jakintsu baten seme» (A.O., 99.)

Obeto: mediku trebe baten seme

«aux âmes je donnais le sang de Jésus, à Jésus j'offrais ces mêmes âmes» (Ms., 112) «arimai emotsen Jesusen odola; Jesusi eskintzen eutsozan arima oneik» (M.O., 118.)

Obeto esanda: arimei Jesusen odola emoten neuntsen, Jesusi arima oneek eskintzen neuntsozan.

«il était allé s'asseoir au bord de la citerne et là, les mains jointes, il contemplait les merveilles de la nature» (Ms., 121) «Potzu-aora joan nintzan jarten eta antxe, eskuak alkar, izadiko arrigarriak ikusten nengoen» (A.O. 127.)

Frase onen sujetoa ez da Teresita, bere aita baiño. Beste itzulpen au obeto legoke: Potzu-aora jartera joanda egoan eta antxe, eskuak alkar, izadiko arrigarriak kontenplatzten ari zan.

«Un matin à trois heures, je traversai la ville de Lisieux encore endormie» (ms., 139) «Goizeko iruretan zearkatzen eban oraindik lo egoan Lisieux'ko uria» (A.O., 145.)

«Zearkatzen eban» barik «zearkatzen neban» esan bear da.

«A moi Il a donné sa Miséricorde infinie et c'est à travers elle que contemple et adore les autres perfections Divines!» (Ms., 209)

«Niri bere erruki azken bakoa emon daust eta, bere bitarbez, ikusi ta gurtzen ditut beste Jainko osotasun batzuk» (A.O., 212.)

«Les autres» ez dauko frase onetan «batzuk» en esannaia, Obeto dago onela: ikusi eta gurtzen ditut beste jainko-perfektio guztiak.

«Je me demande même comment il se fait que pensant la journée au Bon Dieu, je ne m'en occupe pas davantage pendant mon sommeil» (Ms., 197) «Neure kautan esan oi dot, zergaitik, eguna Jaungoikuagan pentsetzen egiñik, zergaitik ez dot Agan be amesik egiten» (A.O., 201)

«sommeil» esangura ez da amets, lo baiño. Orduan obeto itzulita: eguna Jaungoikuagan pentsetan jardunik, zergaitik ez naz arduratzan geiago beragaz, lotan be.

«Ah! je le sens bien, Mère chérie, c'est le Bon Dieu qui me parle toujours par vous» (Ms., 242) «O! badakit ondo be, Ama maite, Jainkoa dala beti zure ordez berba egiten daustana» (A.O., 238.)

«Ordez» barik «bitarbez» obeto dago.

«cette épreuve ne devait pas durer quelques jours, quelques semaines, elle devait ne s'éteindre qu'à l'heure marquée par le Bon Dieu» (Ms 250) «proba onek, egun batzuk, aste batzuk iraungo eustan, Jaunkoak markaturiko orduarte luzatuko zan» (A.O., 246.)

Lenengo zatia txarto itzulita dago ta onela obeto geratzen da: proba onek ez ebazan iraungo egun batzuk, aste batzuk...

«aussi jamais je n'ai demandé au Bon Dieu de mourir jeune» (Ms., 255) «origaitik, ezin ni il gazterik» (A.O., 250)

Nire ustez: origaitik ez deutsat iñoz be Jaungoikuari gazte ilterik eskatu.

«c'est de cette tendresse que vous aime» (Ms., 256) «asko-gura orregaz maite zaitut nik» (A.O., 251.)

«asko-gura orregaz» baino politxagoa da beste au «samurtasun orregaz»

«la récréation n'était pas gaie» (Ms., 266) «jolasaldia etzan itzegiteko» (A.O., 258.)

Noiz izan da «gaie» «itz-egitea»? Jolasaldia etzan alaia, ta kitto.

«aussitôt je commence à défaire notre tablier» (Ms., 286) «lana tolestuten asi nintzan beingoan» (A.O., 258.)

Txarto itzulita dago ta olan itzuli bear da: amantala kentzen asi nintzan beingoan.

«j'étais ravie de joie» (Ms., 289) «pozez zoratzen egoan» (A.O., 279.) «egoan» barik «nengoan» da.

«je dis à Marie» (Ms., 62) «Mariari esan eutson» (A.O., 69.)

«esan eutson» ordez «esan neuntson» da.

«Marie me crut sur parole malgré sa répugnance à confier des secrets qu'elle n'avait pas» (Ms., 62) «Mariak sinistu eustan eta ez eukazan ixillak esatea, iguingarri jatan arren» (A.O., 69.)

«iguingarri jatan» barik «iguingarri jakon» esan bear da.

Aita Santiren itzulpenak uts lartxo ditula konturatzeko naikoa izango zan, Teresitaren testu zati au batetik eta Onaindiaren itzulpena bestetik, begien aurrean, jartea.

Teresitaren testua:

«elle se rappelle tout». Vous voyez, ma Mère, combien j'étais loin d'être une petite fille sans défauts! On ne pouvait

même pas dire de moi «que j'étais sage quand je dormais», car la nuit j'étais encore plus remuante que le jour, j'envoyais promener toutes les couvertures et puis (tout en dormant) je me donnais des coups contre le bois de mon petit lit; la douleur me réveillait, alors je disais:

«Maman, je suis toquéel...» Cette pauvre petite Mère était obligée de se lever et constatait qu'en effet j'avais des bosses au front, que j'étais toquée; elle me couvrait bien, puis allait se recoucher; mais au bout d'un moment je recommençais à être toquée, si bien qu'on fut obligé de m'attacher dans mon lit. Tous les soirs, la petite Céline venait nouer les nombreux cordons destinés à empêcher le petit lutin de se toquer et de réveiller sa maman; ce moyen ayant bien réussi, je fus désormais sage en dormant...» (Ms., 20)

Aita Onaindiaren itzulpena:

«danok gaukaz gogoan. Ikusten dozu, ene Ama, akats bako ume izatetik! Nitaz ezin leiteken esan «lo nengoala be ona nintzanik», gabaz egunez baiño be iperlokago genduan; pikutara bialtzen ebazan maindira guziak eta gero (lotan egoala) neure oe-oletan golpeak emoten eustazan; miñak itxartzen nindun, orduan iñean: «Amatxo, trimindu nazl...» Amatxo gaixoak jagi-azten nindun, eta baita ikusi be, egi-egiaz txori-buruak neukazala bekokian, trimindu nintzala; ondo estaldu ta barriro ni ogera; baiña andik laster golpeka asten nintzan ostera be, eta askotxo zalako neure oiarri lotu bear izan ninduen. Zelina etorkidan gauero untxarta pitiñak ama golpeka itxartu ez egien lokarriak jartera; neurri ori etzan txarra izan eta currerantzean ona izan nintzan lo nengoan bitartean... (A.O., 29.)

Nik neuk onela itzuliko neuke:

«dana gogoratzendau». Ikusten dozu, ene Ama, ze urtin nengoan akats bako ume izatetik! Nitaz ezin leiteken esan «lo nengoala be formala nintzanik», gabaz egunez baiño, be biurriagoa nintzan-eta;

pikutara bialtzen nebazan oegaineko guztiak eta gero (lotan be) neure oetxo-buruaren kontra golpeak emoten nebazan; miñak itzartzen nindun, orduan niñoan: «Ama, min artu dot». Amatxo gaixoa jagi egin bear izaten eban, eta baita ikusi be, koskorrekoak neukazala bekokian, min artu nebala; ni ondo estaldu, eta barriro oeratzen zan; baina andik laster min artzen neban ostera be, eta neure oiari lotu bear izan ninduen. Zelina gauero etorten zan, diabrutxoak minik ez artu ta bere ama itzartu ez egien ainbat lokarri jartera; neurri ori etzan txarra izan eta aurrerantzean formala izan nintzan lo nengoan bitartean...

Inprintaren erruz

3. Bokalen eta kontsonanteen, au da, alfabetoko letré guztienean gertatzen diran naste-borrasteen utsak inprintakoei leporatu bear jakez. Baïta puntuen eta komen eta beste olako okerrak be. Ta berealaxe konturatzekoak dira oker orreek. Ta sarritan irriparretxoa sortu be bai. Esaterako:

«dat» (16. orrian) =dot; «Erakurrita» (16.) = Irakurrita; «arain» (18.) = orain; «kaka» (27.) = saka; «oindaka» (28.) - oinkada; «nekukazan» (27.) = neukazan; «agiskidetxo» (32.) = adiskidetxo; «milla» (34.) = mailla; «adurpean» (42.) = edurpean; «amaira» (64.) = amaitu; «Jaunaren» (64.) = Juanaren; «lakua» (70.) - lekua; «eundienak» (87.) = aundiak; «dira nai» (86.) - diranai; «nira» (92.) = nire; «ortatk» (93.) = ortatik; «Papinat» (101.) = Papinau; «berberik» (106.) = berbatik; «alan» (116.) = lan; «egindu» (132.) = agindu; «eta ebar» (132.) = eta abar; «gogokiak» (133.) = gozokiak; «austala» (137.) = eustala; «nire» (134.) = niri; «Jaugana» (138.) = Jaunagan; «gaiñeatu» (144.) = gaiñeratu; «lukua» (151.) = lekua; «Zezilia» (157.) = Zelina; «baiño baiño» (161.) = baiño; «egon» (164.) = egin; «madua» (167.) = modua; «legengoz» (169.) = lenengoz; «oreindik» (171.) = oraindik; «bizitzaren» (176.) = biotzaren; «guraia» (178.) = guraria; ç «askirik» (180.) = askorik; «saltzeko» (180.) = galtzeako; «indibiz» (185.) = inbidiz; «aindiz» (198.) = aundiz; «litazkit» (198.) = litzakit; «dala» (206.) = dana; «naizan» (208.) = nai izan; «gode»

(209.) = gorde; «ezan» (211.) = ezak; «naitasun» (213.) = maitasun; «leguntzen» (211.) = laguntzen; «zuk naia» (217.) = zure naia; «ixillak euki» (220.) = ixilik euki; «aita» (225.) = aizta; «naban» (226.) = neban; «guztietak» (226.) = guztietatik; «aren» (234.) = arrén; «gorra» (253.) = gogorra; «izatea izatea izatea» (246.) = izatea; «urte» (258.) = uste; «idartuta» (275.) = indartuta; «erreztzea» (281.) = errezetzea; «denorea» (286.) = denporea; «zoriena» (289.) = zoriona; «eskitzten» (290.) = eskintzen; «goralera» (294.) = gorabera; «barrik» (295.) = barik; «udainen» (296.) = usainen; «itsasoan» (298.) = itsasoan; «jakon» (301.) = jagon; «zerutatu» (305.) = zeruratu; «dizkizka» (308.) = dizdizka; «Igikunde» (312.) = Igokunde; «jatak» (204.) = jataz; «amaira eltzeko urrin egoala-ta, zuk, ene Ama, arri» (A.O. 279-280.) Bi bider agertzen da jarraian eta naikoa dogu bategaz.

Lojikarik eza

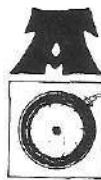
4. Berba bera frantzesetik euskeratzeko, euskeraz berba desberdinak darabiltz. Esaterako: «cercle catholique» = «batzoki katolikua» batzutan, eta «batzarkide katolikua» bestetan; «preuve» = proba, prueba, froga; «ascenseur» = goragaillu, igongailu, «justice» = zuzentasuna, justizia; «couvent» = konbentu, komentu; «abandon» = abandonu, bertanbera; eta abar.

Fetxa bazuk be ez datozen ondo. Teresa Avilakoa ezan jaio 1516an, 1515ean baiño. (A.O. 7.) Ezta Teresita be 1874an, 1873an baiño (A.O., 311.) Teresitaren aita ezan il bere alabatxoa konbentuan sartu eta iru illabetera. (A.O. 9.) Ixe zazpi urte pasau ziran bitartean. Paulina karmeldar monjetan 1882. urriaren 2an sartzen da, ta ez 1881. urtarrillaren 3an. (A.O., 311.) Ta Maria, Teresitaren aizta nagusia, urriaren 15ean sartuko da konbentuan, ta ez 13an. (A.O., 110.) eta abar.

Zoritzarrez, argi ikusten da, Aita Onaindiak ez dabela frantzesetik zuzenean euskeratu. Bestela uts gitxiago egingo ebazan. Uts askotxoren errua or dago. Madrilgo itzulpeneri oso

osorik lotuta dago. Liburuaren egitamua bera bē ixe antzekoa da. Oartxoak be guztiz ados datozen Madrilgoaz. Teresitaren jatorrizko testua aurrean euki ta auzoko solora gari billa joatea, penagarria da. Santa gazte onek merezi eban zerbait geiago. Betibet, orraitinio, «melius esse quam non esse».

A. Olea

ESTUDIO
FOTOGRAFICO

ARGAZKARI

Ezkontzak - Argazki gaiak saldu - Argazki-aldaaketak
Lauki-ertz ipinketa - VIDEO - Plastifikatzeak
Fotokopiak (Txikitzeak)

San Miguel kalean, 14

Urrut: 673 0509

48340 Amorebieta

Trañabarren, 13 Bloque 1-4

Urrut: 681 1009

48220 Matiena (Abadiano)

JUAN MANUEL SASUATEGI

AYISA: 444 3500 - Abonado 868

ERITXIAK

67